

פניני מלך יצי יושב

פניני חכמה ועוסק מתורת רבותינו הקדושים: האור החיים, הבעל שם טוב, הורע שמשון, הפלא יועץ, הליקוטי מוהרן, והאבי עזר, שהבטיחו שיהיו 'מליצי יושב' בשמים בעד מי שילמד בדברי תורתם!

"בפירושי שום תשים ביוותיק, במראה מקום תן עינים, ויאירו דברי באור החיים, ואז תושע מאלהי השמים, ברוב עושר ושנות חיים, ברכות יחולו על ראשך, כאשר תאווה גם נפשך" (מתוך שיר שכתב רביה"ק בסוף ספרו אור החיים, ונשמט בדפוסים האחרונים. הובא בתולדות רבינו חיים בן עטר, להר"ר מרגליות עמ' 39).
"וראה כתוב [בספר שם הגדולים], דבצרות פולין נגלה [מהר"ם אלשיך] לחכם אחד בהקיץ להצילו מתוך ההפכה על שהיה לומד תדיר דרשותיו, יעוין שם, ומעין כיוצא בזה נגלה אלי בחלום על ספר אור החיים להרב הקדוש מורינו הרב חיים בן עטר זיע"א" (לשון מהר"ה פלאגי ז"ל בכף החיים סימן לא [בנד"מ לב] סעיף נה).
הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א אמר: "שכמו שבדורות הראשונים היה הזוהר הקדוש מסוגל לטהרת הנשמה, כן בזמן הזה מסוגל לימוד האור החיים הקדוש על התורה - לטהר את הנשמה" (דברי דוד השלם הנד"מ אות כד).

האור החיים
רבינו חיים
בר משה
בן עטר
זצוק"ל
נלבע טו תפוח תקו

דרך עבודתה יתברך

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ זֹרְנָה" (בראשית כח, י).

כתב רבינו האור החיים הקדוש זצ"ל (בראשית כח, יד), וזה לשונו: ובדרך רמז, כל הפרשה תרמוז ענין האדם, וכמו שהתחילו לומר בה רבותינו ז"ל (זהר ח"א קמז), ויצא יעקב - היא הנפש בצאתה מעולם העליון, ונקרא 'יעקב' - על שם יצר הרע הכרוך בעקביו, ואומרו 'מבאר שבע' - מקום שממנו יצאו הנשמות יקרא באר מים חיים, ו'שבע' - ירמוז אל שבועת ה' אשר תשבע הנפש בצאתה שלא תעבור על דבר תורה (בדה ל:).

ואומרו 'וילך חרנה' (מלשון חרון אף) - על דרך אומרים ז"ל (סנהדרין צא:), כי יצר הרע יכנס באדם בצאתו מרחם אמו, דכתיב (בראשית ד, ז) 'לפתח' וגו'. ואומרו 'ויפגע במקום' - כי צריך האדם להתפלל לה' שהוא מקומו של עולם, שלא יעזבנו בידו. ואומרו 'וילך שם כי בא השמש' - שצריך להתנהג כן עד לכתו מעולם הזה כשיעריב שמשו, והוא אומרים ז"ל (אבות פ"ב) "אל תאמן בעצמך עד יום מותך".

ואומרו 'ויקח מאבני המקום' - על דרך אומרים ז"ל (ברכות ה:): וזה לשונם: אמר ר' שמעון בן לקיש, לעולם ירגיז אדם יצר הטוב וכו', ואם לאו יעסוק בתורה, דכתיב (תהלים ד) אמרו בלבבכם, והוא אומרו 'מאבני המקום' - פירוש בניינו של עולם שהם דברי תורה, גם יתייחס להם אבני המקום - שבהם נסקל ונגרם יצר הרע וכחותיו, והוא אומרים ז"ל (סוטה כא). תורה מצלת מיצר הרע בין בזמן שעוסק בה בין בזמן שאינו עוסק בה. ואומרו 'וישם מראשותיו' - יכוין על דרך מה שאמר רשב"ל, אם לא נצחו - יקרא קריאת שמע שעל המטה שנאמר על משכבכם. ואומרו 'וישכב במקום ההוא' - יכוין למה שסיים רשב"ל, לא נצחו - יזכור לו יום המיתה, והוא אומרו 'וישכב' - שכיבה הידועה, 'במקום' הידוע - דרך כל הארץ בית מועד לכל חי. ואחר כל התנאים הללו - מובטח הוא שינצח [את] היצר הרע.

ומעתה מברשו הכתוב שיהיה ראוי לענף מענפי הנבואה, שיגלה ה' אליו בחלום ידבר בו, וצא ולמד חלומותיו של ר' אלעזר בן ערך המובאים בספר הזוהר (ח"א קלט, ובז"ח לך כה). והסולם - הוא סוד נפש אדם, ולהיות שבצאת נפש מאדם בשוכבו לא תעקר בהחלט מגופו של אדם, אלא חלק ממנה בגוף - והוא אומרו מוצב ארצה, וחלק מגיע השמימה, והעד על זה כשיהיה האדם ישן - יקיץ על ידי התנועות הגוף הישן, ואם נפש האדם נפרדה והלכה לה - לא תרגיש בהתנועות הגוף, אלא ודאי כי מוצבת ארצה וראשה מגיע השמימה, פירוש שאין מפסיק בינה ובין השמים, כיון שיצר הרע באדם אין, תגיע הנשמה לשמים.

ואומרו 'מלאכי אלהים עולים' וגו', ירמוז אל בחינת מעשים טובים, אשר ישתדל אדם בעולם הזה ויעלה באמצעותם אורות עליונים בשורש נשמתו, והם נקראים בדבריהם ז"ל (זהר ח"א יח) "מיין נוקבין", להם יקרא 'מלאכי אלהים'. וכן הוא במשנת חסידים (אבות פ"ד): העושה מצוה אחת - קנה לו פרקליט אחד. ובעלות אלו, ירדו "מיין דכורין", כי בהתעוררות התחתונים - יתעוררו מים העליונים להשפיע אורות נוראים בסוד נשמתו, והוא אומרו 'ויורדים בו'. ואומרו 'והנה ה' נצב' - פירוש שממדרגה זו יעלה לנבואה עצמה, ולא בחלום ידבר בו, אלא תגלה עליו השכינה, ולזה תמצא שאמרו ז"ל (רמב"ם הל' תשובה פ"ה) על ישראל שלא הושלל אחד מהם מהנבואה וכולן מוכשרים לדבר זה. עכ"ל.

הבעל שם טוב
רבינו ישראל
בן אליעזר ושרה
זצוקל
נלבעו סיון תקב

"ושאלתי את פי משיח אימת אתי מר, והשיב לי: בזאת תדע, בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעיינותיך חוצה מה שלמדתי אותך והשגת, ויוכלו גם המה לעשות יחודים ועלויות כמוך, ואז יכלו כל הקליפות ויהיה עת רצון וישועה" (איגרת 'עליית נשמה' מהבעש"ט, נדפסה בסוף ספר 'בן פורת יוסף' לתלמידו המובהק בעל התולדות יעקב יוסף).
"על כן כל מה שנתגלה ספר שעל פי דרך הבעל שם טוב, הוא קירוב לגאולה" (דברי שלום - להרה"ק מקאדינוב, בהקדמה ד"ב ע"א).
"ושמעתי כרוז יוצא מן השמים: אשר מי שיאמין בישראל בן שרה שכל עבודתו היה בעד ישראל בכלל ובפרט, וידבר ממנו בתחילת שבוע - יהיה לו שבוע טוב, בתחילת חודש - יהיה לו חודש טוב, בתחילת שנה - תהיה לו שנה טובה, ומזה נעשיתי מלא שמחה, שאף שכבר אהיה בעולם האמת יוושעו בני ישראל על ידי" (ישועות ישראל מעשה יב).

הענין הוא סולם מצב ארצה - שאפשר לעלות עמו לדרגות גבוהות מאד

"וַיִּזְזַלְמָה וְהִנֵּה סֵלֶם מִצֵּב אֶרֶצָה וְרֵאשׁוֹ מִזְעֵעַ הַשְּׁמַיִמָה" וְגו' (בראשית כח, יב).

כתב בספר אמתחת בנימין (קהלת ו, י), וזה לשונו: שמעתי אומרים בשם הישיש איש אלקי הרב **ישראל בעל שם זלה"ה**, על פסוק 'וְהִנֵּה סֵלֶם מִצֵּב אֶרֶצָה' כו', כי 'סולם' בגימטריא 'ממון', ובאמת שממון הוא דבר ארצי, רק שיש בו דבר חשיבות גדול - שיכול להגיע על ידי ממונו לשמים כשיעשה עמו צדקה וחסדים. וזהו אמרו 'וירא והנה סולם' - שהוא ממון, 'מוצב ארצה' - שהוא דבר גשמי ונעשה מהארץ, רק ש'ראשו' - שדבר חשיבות יש בו ש'מגיע השמימה' - שיכול האדם לבוא על ידו לשמים בצדקה וגמילות חסדים, רק ש'מלאכי אלהים' - הם הבני אדם, 'עולים ויורדים בו', רצה לומר שיש מבני אדם שעולים שיש להם עליה גדולה על ידי ממונם, ויש שיש להם ירידה גדולה לעמקי השאול על ידי ממונו. עד כאן שמעתי אומרים מפה קדוש זללה"ה. עכ"ל.

היראה - היא העיקר, והתורה - היא רק שער להיכנס אליה

"וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מִה נִזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בַּיִת אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשְּׁמַיִם" (בראשית כח, יז).

כתב בספר כתר שם טוב (סימן שטז), וזה לשונו: **מהבעל שם טוב זללה"ה**, 'מה נזרא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים', קשה, דבשלמא אם היה אדם אחר עומד לנגדו והיה אומר שאין זה בית אלהים רק בית אחר כמו אכסניא וכדומה, שייך לומר לו בלשון זה, אין זה כמו שאתה אומר כי אם בית אלהים הוא, אבל כיון ששום אדם לא עמד לנגדו להכחישו, מהו הלשון אין זה כי אם בית אלהים, והוי לו לומר ודאי זהו בית אלהים. ופירש על פי הגמרא (שבת לא): מכריז ר' ינאי חבל על דלית ליה דרתא ותרעא לדרתא עביד, ופירש רש"י ז"ל (יומא עב): דהתורה הוא בית שער ליראה. והנה ידוע שיעקב היה נטמן בבית עבר י"ד שנה ועסק בתורה קודם שהלך לחרון (כן הוא בגמרא מגילה יז), והנה כל הי"ד שנה לא הרגיש עדיין יראה כזו שהרגיש כאן בהר המוריה מקום בית המקדש, על כן אמר כך, מכח שאני רואה מה נורא המקום הזה, אני גוזר ואומר 'אין זה כי אם בית אלהים', זהו עיקר ביתי ודירתי, כמו (ישעיה נה, ז) ביתי בית תפלה, 'זה' - פירוש תלמודי שיש בידי מבית עבר, הוא 'שער השמים' לבד, שאינו אלא תרעא לדרתא. עכ"ל.

הזרע שמשון
רבינו שמשון חיים
בן נחמן מיכאל
נחמני זצוקל
נלבעו אלול תקלט

"אוהבי ורעי ותלמידי, כאשר אני מחלה פניהם, בעשר לשונות של תפלה, לברור המנה היפה אשר ייטב בעיניהם בחידושים הללו, ובפרט אחרי מותי כי לימודם יהיה לי להשיב נפש ולעידון רוח ולזכות נשמת, וצדקה תהיה להם וצדקתם תעמוד לעד, לאכול בעולם הזה ולשבוע בעולם הבא, ובעל הגמול ישלם בזכות זה שכר טוב לגומלי חסד של אמת, במוטב תלתא בני חיי ומזוני טבי דבזכותא תלו" (מתוך הקדמת רביה"ק זצ"ל לספרו זרע שמשון).
"במסותא בעינא מינייכו, זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד של אמת, וכי מרובה מדת תשלומי חן וחסד ושלמא רבא מן שמיא, ועיניכם תראינה בנים ובני בנים כשתלי זיתים סביב לשלחנכם חכמים ונבונים, ובתים מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם, עד יתקיים בכם 'המה יראו כבוד ה' הדר אלהינו', ונשא נס לגוים ואסף נדחי זרע ישראל, במהרה בימינו אמן" (שם).

"וַיִּזְזַלְמָה וְהִנֵּה סֵלֶם מִצֵּב אֶרֶצָה וְרֵאשׁוֹ מִזְעֵעַ הַשְּׁמַיִמָה" וְגו' (בראשית כח, יב).

כתב רביה"ק הזרע שמשון זצ"ל (פרשת ויצא אות ד), וזה לשונו: "מדרש (ב"ר סח, יב) על פסוק וַיִּחַלְמָה וְהִנֵּה סֵלֶם מִצֵּב אֶרֶצָה, 'וְהִנֵּה סֵלֶם' - זה הכבש, 'מִצֵּב אֶרֶצָה' - זה המזבח, הדא הוא דכתיב (שמות כ, כא) 'מזבח אדמה תעשה לי', וְרֵאשׁוֹ מִזְעֵעַ הַשְּׁמַיִמָה' - אלו הקרבנות וכו', וְהִנֵּה מִלֵּאכֵי אֱלֹהִים' וכו' - אלו הכהנים וכו'. רבנין פתרין ליה בסיני, 'וְהִנֵּה סֵלֶם' - זה סיני, 'מִצֵּב אֶרֶצָה' - 'ויתצבו בתחתית ההר' (שמות יט, יז), וְרֵאשׁוֹ מִזְעֵעַ הַשְּׁמַיִמָה' - 'וההר בוער באש עד לב השמים' וכו' (דברים ד, יא). עכ"ל.

קשה, מה ענין אלו דברים להראותם ליעקב במקום הזה ובזמן הזה.

ויש לומר, דאיתא במדרש רבה (ב"ר עה, ח) על פסוק (בראשית כח א) 'ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו' - שברכו ברכת הגלות. וקשה, וכי הגלות ברכה היא. אבל איתא במדרש (שם מד, כא), שבמראה בין הבתרים הראה לו הקב"ה לאברהם גיהנם, ושיעבוד מלכיות, ומתן תורה, וקרבנות. ואמר לו, כל זמן שבניך יהיו עסוקים בשתים, יהיו ניצולין משתים. ואחר כך שאל לו, במה אתה רוצה שירדו בניך, בגיהנם או במלכיות, וברר לו המלכיות. ומשום הכי יצדק שפיר לומר ברכת גלות, כדי שלא ירדו בניו לגיהנם.

ובוודאי שיעקב בכל הדרך היה מהרהר לבו על ברכה זו שברכו אביו, והיה מצטער על הדבר הזה. לכן בישרו הקב"ה והראהו בחלום שני דברים אם יעסקו בהם יהיו ניצולין מן הגלות, על דרך שאין מראין לו לאדם אלא מהרהורי לבו (ברכות נה:).

ועוד איתא במדרש שם (ב"ר סח, יג), רבי יהושע בן לוי פתר קריא בגלות, שחלום הזה רומז על חלומו של נבוכדנצר הרשע, לומר שאחר הגלות הוא יגאלם וישיבם על אדמתם. והראה לו גלות של בבל, כדאמרינן בגמרא (פסחים פז:): למה הגלן לבבל, מפני שעמוקה כשאול, לרמוז לו שהגלות הוא במקום הגיהנם" וכו'. עכ"ל.

הליקוטי מוהר"ן
רבינו נחמן
בר שמוחה ופיגא
זצוקל
נלבע יח תשרי תקעא

"שמעתי בשמו שאמר, שכל אחד מאנשיו בוודאי יזכה בסוף לבוא בזה העולם למה שצריך. ואמר, שאין הקב"ה עושה לי זאת חס ושלום בשום פעם ליקח ממני איזה איש מאנשי באמצע, כלומר רק כל אחד יאריך ימים ושנים עד אשר יזכה לבוא לענינו ולמדורגתו הקדושה, שהוא צריך לבוא בזה העולם, אשר בשביל זה נברא" (חיי מוהר"ן סימן שב).
"שמעתי בשמו שאמר: הפחות שבאנשי, אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול מאד" (חיי מוהר"ן סימן שיד).
"אמר בפירוש שהלימוד בחיבוריו הקדושים - הוא אתחלתא דגאולה" (חיי מוהר"ן סימן שמו). "ואמר שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי לימוד הספר שלו" (שם סימן שמוט). "ואמר שצריכין להשתדל מאד לקנות ספריו, כי אפילו כשעומדין בתיבה ומגדל - הם טובה גדולה, כי ספריו הם שמירה גדולה בבית לשמור גם העשירות וממון האדם מכל ההזקות" (שם סימן שנה).
מוהר"ן ז"ל אמר: "אמירת ספרי אדמו"ר ז"ל, שהם הליקוטי מוהר"ן, ו'ספר המדות', ו'ה'ספורי מעשיות', ו'ה'שיחות' שלו - ה'אמירה' לבד - מסוגלת להנשמה כמו אמירת ספרי הזוהר והתיקונים" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן דיבורים ממוהר"ן אות כו).

הרשעים מזמרים נענים של יללה ועצמות, וכשמזמרים אותם בשבת - מתקנים אותם!

"ועיני לאה רכות ורוזל היתה יפת תאר ויפת מראה" (בראשית כט, יז).

כתב רביה"ק זצ"ל בליקוטי מוהר"ן (קמא תורה רכו), וזה לשונו: מה שהרשעים על פי רב הם מזמרים נגונים של יללה ועצבות, כי הם בחינת נשמת ערב רב, ואמא דערב רב - היא לילית - שהיא מיללת תמיד, ועל כן הם עושים נגונים של יללה כפ"ל. ומה שדרך בני אדם למשך אל נגונים הללו, כי יניקתם מבחינת "ועיני לאה רכות" (בראשית כט, יז), מבחינת קלוקל הראות, בבחינת מארת חסר, כמו שכתוב (שם א): "יהי מארת חסר - דא לילית (תקוני זהר תקון מד, דף עט ע"ב).

ועקר הנגון הוא מבחינת שבט לוי - שהיו מנצחים בשיר, שהם מבני לאה, ואז כשנולד לוי נאמר (שם כט): "הפעם ילדה אישי אלי", כי על ידי שנולד לוי שהוא "סטרך דנגונא" (זהר שמות דף יט ע"ב), על ידי זה בחינת ההמשכה, שילדה וימשך אליה, ועל כן נגינה שהוא נשתלשל ויורד משם, מבחינת "ועיני לאה רכות", יש לו כח למשך, בבחינת "הפעם ילדה כפ"ל.

וכשמזמרים אלו הנגונים הנ"ל בשבת, על ידי זה מעלין אותם, כי בשבת נשלם האור בבחינת מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ב"ר מג): 'פסיעה גסה נוטלת מאור עיניו וכו' ומהדרא לה בקדושא דבי שמשא'. נמצא שבשבת האור בשלמות, בבחינת: "פוסעים בו פסיעה קטנה", ואזי מעלין הנגונים הנ"ל שניקתם מקלוקל הראות כפ"ל, על ידי שבת שהוא בחינת תקון הראות בשלמות כפ"ל. עכ"ל.

"וגם אל כל יודעי ספר אשר בכל דור ודור אבקש זאת מאיתם, יעשו עמי חסד של אמת וישתדלו לקרוא דברי בפה מלא וכו', ואם אזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, ממי שאקבל ממנו טובה - אשתדל לשלם לו במיטבא ולבקש רחמים עליו, בני ועמי שמעוני והחינו ותחי נפשכם" (לשון רביה"ק זצ"ל בספרו 'אורות אילים' שקלים פ"ב ה"ה).

"וכן אני עני ואביון אפול תחייתי בעשר חילות ואומר: רעי חנוני, וכל אשר כוחכם למעבד לי נייח נפשא עבדו, ואם אזכה לחזות בנועם ה', גם אני אשלם במיטבא" (לשון רביה"ק זצ"ל בספרו 'אורות אילים' זוה"ק ח"א דף ריו ע"ב).

"וגם אחלה פני כל יודעי דת, שיקראו בספרי וידרשו מילי ברבים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, אולי יתעשת האלוקים לי יוזכני שיעשו דברי פירות ובכן נפשי תגיל בה". ואם אזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, אשלם במיטבא לכל מאן דלימתי לי מיניה הנאה" (לשון רביה"ק זצ"ל בהקדמת ספרו 'פלא יועץ').

"גם אודיעכם רבותי, כי רוח גדול טמון בקריאה בספר הזה ובמילוי האמור בו, והוא: שאדוני אבי זצוק"ל זיע"א, אומר בהקדמתו לספר בלשון הקודש, ומפציר כי יקראו דבריו וידרשו, למען יתנו פרי וימלאום, כי בזה ישנו תועלת וזכות לעולם הבא, והוא נתן מילתו באמרו כי המוצא בדברים תועלת, מחוייב יהיה הוא לשלם לו טובה, ולבטח תשלום הטובה הוא בכך שישא תפילה שיהיה חלקו טוב, "כל המתחייב ומבטיח - בעל חוב נעשה" - ולבטח יהיה פועל חובו ואנמן בדברו, ואל יקל בעיניכם הדבר שיהיה לאדם מליץ טוב בעולם הזה ובא אחריו. ויובן כי אלה העוסקים בהפצת הספרים ועושים השתדלויות אחרות למען יקראו הספרים, מחייבים היום עוד יותר את אדוני אבי זצוק"ל זיע"א. על כן, מתבקש כל אחד לסייע לעשות רצונו של צדיק כאשר תשיג ידו" (לשון רב רביה"ק זצ"ל בהקדמתו לספר 'פלא יועץ').

הפלא יועץ
רבינו אליעזר
בר יצחק פאפו
זצוקל
נלבע יח תשרי תקפ"ח

יראת העונש ויראת הרועצות

"ויירא ויאמר מזה נזרא הפקודים הנה" וגו' (בראשית כח, יז).

כתב רביה"ק הפלא יועץ זצ"ל (ערך יראה), וזה לשונו: יראה לאו מילתא זוטרתה היא, כי בה תלוי השמירה מכל דבר רע. וידוע דאית יראה ואית יראה, האחת - נקראת יראה חיצונית, שירא מעונשים בעוה"ז ובעוה"ב, כי רבים מאובים לרשע ותוכחות על עוון, עד כדי שאין אדם יכול לשער בדעתו הרעה הגדולה אשר נפש הרשע סובלת בעולם הבא, עד כדי שאמרו שאם יהיו לאדם יסורין בחייו כיסורין של איוב - אינו כטיפה מן הים נגד צער יום המיתה, וכל צער יום המיתה - אינו כטיפה מן הים נגד יסורי עולם הבא, שנותנים כח ברשעים לסובלם, ועוברי בעמק הבכא מעיין ישיתוהו וכו'.

אמנם יראה זו קורא אותה בזה"ק יראה רעה, שנמצא שאינו ירא את ה', אלא ירא לנפשו. ואפילו הכי גם יראה זו היא טובה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה. אמנם יראת ה' טהורה - היא שירא יראת הרוממות, בגין דאיהו רב ושליט וכו', כי גדול ה' ולגדולתו ולשלמות מדותיו וידיעתו אין חקר ואין מספר. ולא כל אדם זוכה ליראה זו, אלא הכל לפי התעוררותו, ולפי מעשיו של אדם, ולפי שקידת לימודו בספרים המלמדין לאדם דעת ויראת ה'. ועיקר גדול לכל דבר שבקדושה הוא ההשתדלות והשקידה.

וידוע שמצוה לירא את ה' הנכבד והנורא - היא אחת מתרי"ג מצוות, ורבה היא, והיא מצוה תדירית שבכל עת ורגע שיזכור ליראה את ה' - מקיים מצוה דאורייתא, וזו א' מן הדברים שלא יוכל האדם לומר בשום רגע שהיה רוצה לקיים מצוה אבל אין בידו, כי יש המצוות התלויות במחשבה ובזכירה, דסגי בידיה לקיימן תדיר, בשבתו בבית, ובלכתו בדרך, ובהיותו בחברת אנשים, או טרוד בעסקיו ויושב בחנות וכדומה, לא יפנה לבו לבטלה, אלא יחשוב מחשבות טהורות, ובזה מקיים מצוות והקב"ה קובע לו שכר.

ומה טוב שיהיה שגור בפיו לומר כפעם בפעם פסוק 'שויתי ה' לנגדי תמיד', ויציר את ה' נגד עיניו נקוד נקוד יראה או נקוד שכינה, כי כן כתבו משם האר"י ז"ל שהוא מסוגל ליראה וכו'. עכ"ל.

קריאת קודש

לכל הקוראים היקרים והנכבדים,

שלומכם יסגא לעד!

הנה זיכנו ה' יתברך לפני כמה חודשים להתחיל עם פרויקט גדול מאוד לתועלת הכלל והפרט, והם הגליונות הנפלאים "מליצי יושר", אשר המה מלאים וגדושים בפנינים יקרים מפי רבותינו הקדושים [האוד החיים, הבעל שם טוב, הזרע שמשון, הפלא יועץ, הליקוטי מוהר"ן, והאבי עזרי, זכר צדיקים לברכה], אשר הבטיחו שיהיו "מליצי יושר" בעד מי שילמד או יזכה אחרים ללמוד בדברי תורתם.

ויש תועלת גדולה מאוד בגליונות הללו, גם בעצם הלימוד והחיזוק מדברי תורתם, וגם שזוכים הלומדים והמטייעים שכל הצדיקים הנזכרים מליצים טוב בעדם לפני ה' יתברך, וגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם (חולין ז).

ותהילת לאל עליון, שהגליונות הללו הודפסו באלפי עותקים והופצו בכל הארץ, וראינו שיש חיזוק גדול מאוד מהגליונות הללו, ורבים התחזקו מדברי התורה של הצדיקים הנזכרים, ורבים זכו לישועות גדולות על ידי זה. וכל זה התאפשר בזכות הציבור היקר שנתתם לענין הגדול הזה, ותרמו וסייעו בעין יפה ובנפש חבה.

וכיון שראינו את התועלת העצומה שיש בזה, החלטנו בעז"ה להעלות בקודש, ולהוציא גליון שבועי על פרשת השבוע, מלא וגדוש בפנינים יקרים מפי הצדיקים הנ"ל.

וב"ה אנו רואים שיש בו תועלת גדולה, ורבים נהנים ומתחזקים ממנו בעבודת ה' יתברך.

אך דא עקא, שההוצאות גדולות מאוד, וכל ההוצאה וההפצה מתאפשרת רק בזכות הציבור היקר שנתתם לענין. לכן אנו פונים לציבור הקדוש, לבוא לעזרת ה' בגבדים, ולהוידחם לפרויקט הגדול והקדוש הזה - שיש בו תועלת עצומה לכלל ולפרט. וכל אחד ואחד יתרום כפי יכולתו, [ומי שיכול לתרום בקביעות - אשריו ואשרי חלקו], וידע נאמנה בלי שום ספק - שכל מה שיתרום יחזיר לו ה' יתברך פי כמה וכמה, ויזכה לישועות גדולות בכל העניינים שצריך, וזו הבטחה מפורשת מפי כל הצדיקים הנזכרים!

שפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות

מאיר דהן | ברוך בן צור | מיכאל איתן בן שושנה | אליהו גורגוב | דוד אטיאס | אלישע אטיאס | דוד אביטל | עדי אביטל | ירוחם בן מרים פרץ | נדב תורגמן | שי תמם | אלחנן פנחסוב | יזהר שאול | שלמה שאול | יעקב אייזיקס | אלעד סופר | רונן חזי | דוד מגידש | יחזקאל נתנאל | דניאל נחמיאס | ניר בר | דני ודליה זית | ניתאי והילה קפלן | יונתן עמרן | יצחק גלצר | משפחת שושני | מזל נעמי בת נורית נורית - רפואה שלימה ובריאות איתנה | דוד בן מזל נעמי - רפואה שלימה ובריאות איתנה | יעקב אברהם בן מזל נעמי וחני חנינה בת דליה וכל יוצאי חלציהם - בריאות איתנה והצלחה בכל מעשי ידיהם ונחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם | מאיר יצחק שמעון בן מזל נעמי - ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו

ניתן לתרום להוצאת הגליונות

"מליצי יושר", באמצעות PayBox

למספר 050-3280226

ולציין "עבור מליצי יושר"

© כל הזכויות שמורות. יו"ל ע"י מוסדות התורה "אביר יעקב" - בראשות מו"ר הרה"ג יעקב ראש שליט"א.

ניתן לקבל את הגליון במייל: melizei.yosher@gmail.com

ניתן להקדיש את הגליון: לע"ג, להצלחה, לפרנסה, לבריאות, לזיווג הגון, לזרע של קיימא, ולכל הישועות, והוא בדוק ומנוסה!

וכן אם יש יארצייט באותו שבוע - אפשר לשלוח את השמות בשבוע שלפניו, ונקדיש את הגליון לעילוי נשמתם.

לברורים: ניתן ליצור קשר במייל - melizei.yosher@gmail.com או בטלפון: 052-7142437 בין השעות 13:00 - 15:00 בלבד

"וכן אני מבקש מכל אלו התלמידים היודעים שקיבלו תועלת ממני, הן בתורה והן ביראת ה' והן במידות, שיעשו חסד עמדי וילמדו בעד עילוי נשמת, אפילו משנה אחת או מחשבה אחת של מוסר, ויהיה זה שכרי, כי גם אני מסרתי את נפשי להצלחתכם בלימוד, ואם יהיה בידי לעשות ולהמליץ לטובתכם אעשה בלי נדר" (מצוואת רביה"ק צ"ל).

האבי עזרי
רבינו אלעזר מנחם
מן בר עזריאל שך
זצוקל
נלבע טז מרחשון תשס"ב

מערך הוצאת האדם כך הוא ערגיש יותר בשפלותו

"ויירא ויאמר מיה נזרא המקום הזה" וגו' (בראשית כח, יז).

וביותר שבאמת ככל שמתקרבים לה' ומתרוממים יותר, רואים כמה רחוקים ממנו, ושאנו כאפס וכאין 'ונחנו מה', ואין לנו תביעות מהקב"ה.

ולכן כאשר יעקב הגיע לדרגת היראה 'ויירא ויאמר', והתרומם והתקרב להקב"ה, הוא הגיע להכרה שאין הוא זכאי לדרוש ולתבוע מהקב"ה את ההבטחה, כי ראה כמה שהוא שפל ורחוק ממנו.

וכשמגיעים לכך מבינים את דברי הרמב"ם, שהאדם הוא בריה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה. אדם רגיל אינו רואה כך, אבל כשקרובים מאד להקב"ה, רואים שאנו רחוקים ושפלים. ולכן דווקא משה רבינו היה יכול לומר (שמות טז, ז) 'ונחנו מה', כי בדרגת הקירבה שלו - הרגיש שהוא בריה שפלה, אבל מי שרחוק יותר - אינו יכול לומר 'ונחנו מה', שהרי מרגיש שהוא עצמו גם כן מציאות, הוא יש!

וזה גם הביאור בפסוק (במדבר יב, ג) 'והאיש משה ענו מאד', לא משום שהוא קטן, אלא דווקא משום גדלותו - הוא הענו הגדול ביותר, וזו הוכחה שהוא הגדול מכולם, מזה עצמו שאין ענו יותר ממנו, על כרחך שהוא ראה והרגיש את הקירבה לה' יותר מאחרים, ואז הוא הרגיש שאינו כלום, ולכן הוא היה ענו מכולם. אך אלו שלא ראו ולא התקרבו עד כדי 'ותחסרהו מעט מאלקים' (תהלים ח, ו), הם מרגישים מציאות עצמית, ולא יכולים לראות כמה הם רחוקים וקטנים.

(מחשבת מוסר ח"א עמ' ריב)

העלון מוקדש לעילוי נשמת רבותינו הקדושים

האוד החיים - רבינו חיים ב"ר משה בן עטר זצוק"ל, נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג
הבעל שם טוב - רבינו ישראל ב"ר אליעזר ושרה זצוק"ל, נלב"ע ו' סיון תק"ב
הזרע שמשון - רבינו שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זצוק"ל, נלב"ע ו' אלול תקל"ט
הליקוטי מוהר"ן - רבינו נחמן ב"ר שמחה פגינא זצוק"ל, נלב"ע י"ח תשרי תקע"א
הפלא יועץ - רבינו אליעזר ב"ר יצחק פאפו זצוק"ל, נלב"ע כ' תשרי תקפ"ח
האבי עזרי - רבינו אלעזר מנחם מן בר עזריאל שך זצוק"ל, נלב"ע ט"ז מרחשון תשס"ב
הזכר יעקב - רבינו יעקב ב"ר אברהם ורחל לוי זצוק"ל, נלב"ע י"א אלול תש"ל

לעילוי נשמת

מרן הראש"ל הגאון רבי עובדיה יוסף ב"ר יעקב וגורגיה זצ"ל | מרן הראש"ל הגאון רבי מרדכי צמח בן מזל טוב זצ"ל | מרן שה"ת הגאון רבי שמריהו יוסף חיים ב"ר יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל | הגאון רבי יעקב חי בן מרגלית זצ"ל | הגה"צ רבי יעקב שמשון ב"ר משה יהושע לנדמן זצ"ל | ר' יחיאל מיכל בן מרים - נלב"ע ל' במרחשון תשע"ד | הגה"צ רבי נסים פרח"ל ב"ר מימון וסוליקה זצ"ל | הגאון רבי אפרים ב"ר אברהם ברוך גרינבלט זצ"ל - נלב"ע ב' שבט תשע"ד | שלמה בן סלחה ז"ל - נלב"ע י"ט אלול תשנ"ד | חנינה בת חביבה ע"ה - נלב"ע י"א אלול תשס"ז | יוסף בן ורה ז"ל - נלב"ע י"ז חשון תשמ"ז | אמה בת שושנה ע"ה - נלב"ע י"ט סיון תשנ"ב | נוריה נורית בת עזיה ע"ה - נלב"ע ט"ז חשון תשס"ח | אברהם בן שרה ז"ל - נלב"ע ז' אדר א' תשע"א | נתנאל בן שמחה ז"ל | עזיהו בת חלצה ע"ה | דוד יהודה בן מזל ז"ל | רחל בת מרים ע"ה | הדר בת רחל נעמי ע"ה | אברהם שלום בן ברוך בנדעט ז"ל | מאשה רבקה בת טובה ע"ה